

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр.Перник, 17 май, 2013 год.

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на осми май две хиляди и тринадесета година, в състав:

Председател: СТЕФАН ***
Членове: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря М. и в присъствието на прокурора ***, като разгледа докладваното от съдията *** к.г.а.х.д. № 153 по описа за 2013 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Община Перник, чрез зам. кмет, овластен със заповед 1123/12 г. на кмета на община Перник, г-жа *** оспорва определението на РС Перник, с което е оставено без уважение искане на оспорващия до въззивния съд за намаляване на деловодните разноски, които се дължат на П. *** Р. *** сила решение по гр. адм. дело № 4902/11 г. Според частния жалбоподател, разноските дължими на правоимащия са в прекомерно завишен размер. Според оспорващия, като зам. кмет с ресор делото не било с повишена правна сложност. Искането е да се намалят разноските до минимално определен размер на НМРАВ.

Ответникът по частната жалба поддържа становище, че разноските, които му се дължат са определени правилно от РС Перник.

Прокурор от окр. прокуратура дава заключение, че жалбата е основателна.

Касационен състав при административен съд Перник, като се запозна с доводите на страните прие следното.

Частната жалба е частично основателна

Разноските, които, община Перник е осъдена да заплати при условията на чл. 143 от АПК са определени от районен съд сумарно правилно, като на основание приложени в производството пред него разходни документи от страна по делото, имаща право на разноски. По реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК от страна на община Перник, чрез процесуален представител е направено искане за определяне на разноски, с оглед изхода на делото в минимален размер.

В пледоарията по същество, пред районен съд, пълномощник на община Перник е възразил за прекомерност на възнаграждението, но липсва изложен какъвто и да било аргумент в тази насока, поради което съдът присъдил същото в пълен размер, вземайки предвид указания, дадени в определение на Административен съд Перник, постановено по к. г. адм. д. 334/12 г.

Нормата на чл. 78, ал. 5 от ГПК въвежда две кумулативно свързани предпоставки, а именно: адвокатското възнаграждение да е прекомерно и насрещната страна да направи искане за прекомерност на претендираните разноски. Размерът следва да бъде справедлив и обоснован, както и да не бъде по-нисък от предвидения, при спазване на изискванията на чл. 8 от Наредба № 1 от 9.VII.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от същия подзаконов нормативен акт. В случая тези две предпоставки са изпълнени. Следователно минималното възнаграждение се равнява на 150 (сто и петдесет) лева. Следва да се вземе

предвид изричната разпоредба на § 2 от допълнителните разпоредби на Наредба № 1 от 9.VII.2004 г., с която е установено, че в случаите по чл. 78, ал. 5 от ГПК присъденото възнаграждение не може да бъде по-ниско от трикратния размер на възнагражденията, посочени в тази наредба. Предвид цитираната нормативна уредба трикратният размер възлиза на 450 (четиристотин и петдесет) лева, т. е. претендираният адвокатски хонорар от адв. ***, независимо, че е определен по договор с представлявания, надвишава тази сума, тъй като за първата инстанция са присъдени 750 (седемстотин и петдесет) лева по представен договор за правна помощ и съдействие от 24.VI.2011г..

Предвид изложеното дотук следва да се приеме, че е налице прекомерност на заплатеното възнаграждение за един адвокат и сумата следва да бъде редуцирана на 450 (четиристотин и петдесет) лева. Към размера на присъдените разноски районен съд Перник е присъдил и заплащане на възнаграждението на вещо лице по съдебно техническата експертиза в размер на 180 лева, който не следва да бъде определян в друг размер и 10 лева заплатена държавна такса, съгласно Тарифа № 1 към Закона за държавните такси, за такси събирани от съдилищата. Ето защо размерът, който дължи касационният жалбоподател, съдът определя на 640,00 (шестстотин и четиридесет) лева. Тази сума следва да се възложи в тежест на административния орган – Община Перник. Възражението на частния жалбоподател, че следва да се намали размера на разноските дължими за възнаграждение на един адвокат до минималния – 150 лева е неоснователно. Определения от настоящия съдебен състав размер на дължимо адвокатско възнаграждение е законоустановен, а дали е имало правна и фактическа сложност на спора, не е въпрос на преценка на страна по делото.

С оглед изложеното оспорваното определение, постановено по гр. адм. дело № 4902/11 г. на Районен съд – Перник, следва да се отмени като неправилно и да се произнесе съдебен акт, по същество с който да се измени размера на присъдените разноски..

Воден от изложеното и на основание чл. 222 от АПК, Административен съд Перник, касационен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определението на Районен съд – Перник, постановено по гр. дело гр. дело № 4902 по описа на съда за 2011г. от 13.III.2013 г.и ПОСТАНОВИ

ОСЪЖДА Община Перник да заплати на П.Б.Р.,***, сумата от 640,00 (шестстотин и четиридесет) лева, представляващи деловодни разноски за производството пред първа инстанция..

Определението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.